

28 Eylül, 1969

Kardeşim İlhami,

Emeklilik kanununun son değiştirilen maddesi gereğince bir bakıma benim Mart 1970 başında vazifemden ayrılmaklığım icap edecek. Bir bakıma diyorum, çünkü Bakanlar Kurulu isterse ve lüzum görürse, emekli olanların muayyin vazifelerde devamını vereceği kararlarla sağlayabilecek. Benim için buna imkân olup olmadığını bilmiyorum. Fakat, geçen ders yılında arkadaşlarımla haftada okutmaya mecbur oldukları ders saatlerinden ben bin fazla, yani 13 saat okuttum, yüksünmeden. Bu ders senesinin programında benim 10 saat dersim var. Her zaman tekrarladığım gibi ben, gücüm yettiği müddetçe sınıftan ayrılmak istemiyorum. He çare bulunur, bilmiyorum. Hocalığının büyük bir bölümünde ben Halk Edebiyatı ile Divan Edebiyatı okuttum. Bu ikisi benim ihtisas sahamdır. Vazifede kalmaklığımı, gerekirse, savunmada işe yarar ümidiyle tasrih ettim.

Bir noktayı bir defa daha açıkça söyleyim: Benim bu dileğimin salt para değildir ve hiç bir zaman olmamıştır. Eğer kanun izin verseydi, yani emekli aylığıma karşılık, başkaca ücret istemeden öğretmenliğe ve derslerime devam etmekliğim mümkün olsaydı, hiç tereddüt etmeden, emekli aylığımla derslerimi okutmakta devam edecektim.

Bunları bir defa sana duyurmaktan kendimi alamadım. Mümkün olmazsa ders yılını tamamlamadan Mart başında ayrılmanın benim için güç olacağını ne diye saklayayım? Ama tabii karşılayacağımı, ben söylemesem de sen bilirsin.

Bir imkân arayacak olursan, Bakanlar Kurulu'nda arkadaşım ve sevdiğim İç-İşleri bakanı Dr. Ragıp Üner'in yardımını göreceğinden eminim. Sana yazdıklarımın kendisini bir mektupla haberdar ettim.

Memlekete ve millete, huzur ve sıhhat içinde daima hayırlı hizmetlerde bulunmanı diler, sevgi ile yanaklarından öperim kardeşim.

Kardeşim,

Emen konuya gireyim. Son aylarda, emekli kanununun tadili dolayısıyla, emekli olanların, ancak alanlarında uzman olduklarına Bakanlar Kurulu kararvarirse vazifelerine devam edebilecekler ve emekli aylığından ayrı, gördükleri vazife için bir ücret alabilecekler. Buna göre benim istediğim tek şey şudur: Öğretmenlikte talabilmek ve sınıftan uzak düşmemek.

Ben emekliye ayrıldıktan sonra, arkadaşlarıma haftada okutmaya mecbur oldukları ders saatinden bir fazlasını, yani 13 saat okuttum. Bu seneki ders programında da üzerinde 10 saat ders var. Bunu, yani benim vazifeye devamımı ve bu vazifede kalmak isteğimi, fazladan bir para almak kaygısıyla yapmadığımı bilirsin, bilmelisin. Hamdolsun, paramız daima olmuştur. Her ay başında siz aylığımızı alınca Allaha, devlet ve millete dualar etmişizdir, ediyoruz. Eğer son kanun bana, emekli aylığıma karşılık bu vazifeye devamıma izin verseydi, hiç tereddüt etmeden bunu kabul ederdim, yani ayrı bir ücret talebinde bulunmak aklımın köşesinden geçmezdi.

Emekli oldukları halde, devlet hizmetinde çalışmak isteyenlerin, bu dileklerinin yerine geterilmesi, alanlarında uzman oldukları ve devletin bu hizmeti gerekli bulduğu hususunda Bakanlar Kurulu'nun kararına bağlıdır. Ben Edebiyat alanında uzman mıyım, değil miyim, pek bilemem. Yalnız Divan Edebiyatı ile Halk edebiyatı için, sırada bir öğretmen olmaktan daha ileri olduğumu, tevazua aykırı olsa da, çekinmeden söyleyebilirim, eserlerime ve çalışmalarımaya dayanarak. Bunu sana söylemeye de lüzum yoktu, gerekirse ve işe yararsa, zamana gelince öne sürebileceğini hatırlatmak için yazdım.

Senin mektubunla birlikte İlhani Ertem beye de yazdım. Tanrı hayırlısını ihsan buyursun. Bu yıl derse başlayıp, tamalamadan, Mart gelince bırakmanın benim için ne güç olacağını niçin saklayayım? Bununla birlikte mümkün olmazsa tabii karşılayacağımdan emin olmanı isterim.

Eşimle birlikte evcek hepinizin yanaklarınızdan, gözlerinizden öper, Allahtah, huzur ve sıhhat içinde, millet ve memleket hizmetinde başarıların devamını dilerim, kardeşim.

Okulumuz edebiyat öğretmenliğinden emekli 13 Temmuz, 1967 tarihinde emekliye ayrılmış olan Orhan Şaik Gökyay, kırk yıldan uzun süren meslek hayatının tek zevki haline gelen öğretmenliğe devam edebilmek hususundaki dileğinin yerine getirilmesine Bakanlığımızca imkân bulunduğundan bugüne kadar vazifesine devam edegelmiştir. Son çıkan kanun, emeklilerin vazifelerinde devam edebilmelerini ihtisas sahibi olmalarına ve bu ihtisasa ihtiyaç duyulmasına bağlamıştır. Orhan Şaik Gökyay, Divan ve Halk edebiyatımız alanında, artık sayıları pek azalmış olan yetki sahiplerinden biridir. 1951-54 yılları arasında Londra'da kültür ataşesi ve öğrenci müfettişliğinde bulunmuş, 1959-62 yılları arasında da Londra Üniversitesinde Türk Dili ve Edebiyatı okutmuştur. İngilizce, Almanca, Farsça ve Arapça bilmektedir. Meslek Hayatı boyunca türlü alanlardaki çalışmalarının mahsulü olan kitaplarının bir listesi ilişiktir. Bunların dışında türlü dergilerde yazıları çıkmaktadır.

Şişli Emekli olduktan sonra okulumuzda okuttuğu derslerin sayısı geçen yıl, okutmaya mecbur olduğu ders sayısından fazla olmuştur. Kendini öğretmenliğe adanmış olan Orhan Şaik Gökyay'ın okulumuzda bir 'uzman' olarak çalışmasına imkân verilmesi, gerek meslektaşları, gerekse ileride öğretmen olacak ve bir alanda çalışma arzusu duyacak öğrencilerimiz için, derslerinde ve seminer çalışmalarında çok yararlı olacaktır. Meslek hayatındaki tecrübesinin, bilgisinin, eski kültürümüz üzerinde sahip olduğu vukufun yanında, arkadaşları ve öğrencileri için üzerinde bıraktığı müsbet tesir dolayısıyla, vazifede kalmasının, müessemiz için ayrıca manevi bir değer taşıdığı kanaatindeyim.

Edebiyat ve tarih kültürünün, ders kitaplarında birkaç sayfaya indiği ve bu kültürün daha geniş bir kitlede kuvvetle yaşatılmasının ~~ama~~ ~~amacının~~ şiddetle duyulduğu bir zamanda, Okula, öğretmenliğe, öğrencilerine bu derece bağlı ve sahasında her bakımdan yetkili olan ~~kim~~ Orhan Şaik Gökyay, bunu hiç bir zaman parasını düşünerek istememiştir, ~~x~~ bunu parasız yapmaya razı olacak kadar maddi endişelerden çok uzak bulunmaktadır.

Bu noktalar ~~güz~~ dikkate alınarak kendisinin müessemizde vazifesine devamı için kanunun verdiği imkândan faydalanılmasına delâletinizi saygılarımla arz ederim.

Doğru bildiğim için

*Şişli Arşivi
Edebiyat*